

פסח

"אלתק פסח סוריה.."

דבר תורה מור הרב דוד חי הכהן שליט"א

מעבדות לחרות

כשמתקרב חג הפסח יש הרגשה שכמויות העבודה המצטברות משעבדות אותנו ואנו מגיעים לחג סחוטים מרוב עבודה וקשה להבין איך חג חירות גורם לשעבוד קשה כ"כ. נדמה שהבית כולו עשוי כמרקחה, עבודות הנקיון מקיפות כל פינה ופינה כל ארון וכל בגד כל סיר וכל תיק, ולפעמים אנו מוסיפים באותה הזדמנות עבודות נוספות כמו כיבוס הווילונות העברת תכולת הבית מחורף לקיץ, פעמים גם סידור וריהוט חדש עד שהבית נהפך כולו על כרעיו ועל קירבו. גם קניית המאכלים בכמויות גדולות של פירות ירקות איחסון המאכלים הכשרים עד הפסח ואח"כ ריקונם של הארונות מכלי החמץ ממאכלי החמץ והחלפת הכלים ובאותו זמן צריך לדאוג גם לסדר היום יום של אכילה, שתיה, שינה, טיפול בילדים ועוד ועוד.

אם נשאל מדוע נקרא חג זה חג החירות והרי הוא רצוף בכל כך הרבה עבודות. לשם תשובה חובה עלינו לברר מחדש מהו המושג חירות ומהי עבודת. האם אכילת מעדנים במשך שעה שלימה מוגדרת כמאמץ בלתי נסבל ולעומת זה אכילה של מאכל לא טעים ולא מתאים, (אם בגלל סיבות רפואיות או בגלל כבוד למארח) נחשבת חירות? לכאורה שתי הפעולות דומות אבל בראשונה אנו מתענגים ובשניה אנו מתייסרים. מהו ההבדל? מה שנעשה מתוך הכרה שהמעשה מענג ומהנה, גם אם הוא כרוך בטיחה ובמאמץ הוא משמח ואיננו נחשב כפייתי. לעומת זאת מאמץ קטן בהרבה שאיננו מודעים לחשיבותו עבורינו נחשב זר ומצער. אם נבין שביעור החמץ בסידור מחודש של כל הבית עם רהיטיו הינו חלק מהתחדשות חיצונית שמאפשרת את מתנת הבורא המחודש בחג זה את נשמותינו ומרומם אותנו למעלות שלעולם לא היינו משיגים בעצמינו נוכל בקלות לא רק להתאמץ בכל הדרוש אלא גם לשמוח ולהתענג עליו.

משל להורים של חתן וכלה שמכינים את הבית לקראת שבע ברכות ומלווים את ביתם הכלה, לחנויות לקניית ריהוט וכלים ומוציאים כספים רבים שעבדו עליהם שנים ואף על פי כן הם שמחים ומתענגים על ביתם הילדה, שבבת אחת נהפכת לבעלת בית ומבטיחה גדולות ונצורות מהדור הבא שהיא עתידה לחדש בעולם.

זכורני בשעת ביקור באמריקה ישבתי בכנס משפחות שהתעניינו בעלייה לארץ. דיבר שם שליח מהארץ שתיאר להם את החיים כאן. הוא פנה אל הנשים המעוננות שרגילות להעסיק משרות או עוזרות מבני הכושים וכמעט ולא טורחות בעבודה קשה בביתם ואמר להם דעו לכם שבארץ ישראל אין משרתים ואין עוזרים פה תצטרכו לכבס לבד, לשטוף לבד ועוד ועוד פניהם של רבים מהשומעים נפלו והחלום היפה של ארץ ישראל נהפך לחלום בלהות. ביקשתי את רשות הדיבור ואמרתי לנשים האם כשאחת מכן מחתלת את בנה ורוחצת אותו באמבטיה, מלבישה אותו מאכילה אותו ומטפלת בו שאר טיפולים היא מרגישה סבל או תענוג? לעומת זה אילו היתה נדרשת לעסוק בעבודה זו עם ילדי אחרים היתה מרגישה מושפלת כמשרתת. המשכתי, באמריקה הבתים אינם שלכם, החיים הם חיים זרים, לכן כאן זה נחשב לטורח ואולי השפלה, לנקות בית ולכבס בגדים. בארץ ישראל אנו טורחים בבתינו שלנו ומטפלים בילדים שלנו. כאן אנו אוהבים ושמחים בעבודה.

כך מן הראוי להתקרב לפסח מתוך שמחה גדולה בכל העבודות ובכל ההכנות הנדרשות. כדאי להזכיר שהאר"י הקדוש כתב שהשמחה בעבודת ה' מרוממת את הנפש להשגות רוחניות שלעולם לא יזכה להם בזכות עצמו. אם נחשוב כך נוכל להבין כי באמת חג שמח לנו. בברכת חג שמח וכשר.

"שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו"

העצמה הגדולה שיש בכוח הדיבור מצריכה שמירה. רמז לכך אנו רואים במיקומה של הלשון מאחורי מגנים. שמירה היא גם המתנה מלדבר, חשוב לבדוק מתי צריך לדבר ומתי עדיף לשתוק. סבלנות ומבט מעמיק מונעים שיפוט מהיר שמביא לטעויות בהבנה ולדיבורים שגויים. השתיקה במצבים מתוחים מעידה על גבורה שעוזרת לתקן הרבה יותר מתגובות מהירות בכעס. שתיקה מאפשרת גם להקשיב באמת, והיא יכולה להועיל מדיבורים רבים.

הגיגים

החג הכי ארוך בשנה

מתי מתחיל פסח? לדעתי, פסח מתחיל כשהחפצים מתחילים לזוז במסלולים שונים מאלו השגרתיים. אנחנו מתלוננות, עושות תחרות מי יותר מסכנה, באיזה בית הילדים יותר מלכלכים, אבל בסתר ליבנו - התחלנו את חגיגות חג החירות הרבה לפני שהוא נכנס.

זהו סוד ההכנה: כשמתכוונים - בעצם כבר נמצאים בפנים. מה יותר שווה ממסיבת יום הולדת? ההכנות ליומולדת! מציירים ציורים, מנפחים בלונים, מכינים עוגה, מלקקים את הקערה, מנגבים בשרוויל של החולצה, מה זה משנה כבר איך היתה המסיבה? אגב, את כל זה מפסיד חתן השמחה אם מארגנים לו מסיבת הפתעה.

יוצאים לטיול למשך יום אחד, אבל התכנונים, האריזה, קניית הממתקים, כל אלו הם חלק מהטיול! אבל לא תמיד אנחנו מרגישות את זה. פעמים רבות המאמץ הגדול המושקע בהכנות סוחט לנו כבר את הכוחות, ועוד לפני שהגיעה שעת הפתיחה, כבר היינו רוצות להיות בסגירה... למה זה קורה לנו? למה איננו מצליחות להנות מההכנות?

נראה לי, שמתישוהו בדרך, איבדנו את חווית ההכנה. אנחנו רוצות להיות אחרי - לדעת שהכל תקתק כמו שצריך, שכולם חזרו בשלום, שכל החלומות התממשו. יש בנו מתח, דאגת המארגנים. ואם כך, שלב ההכנות הוא ממש מטרד! רק מגביר את הדאגות ואת תחושת האחריות, מנפח לנו כל דמיון שלילי לכמעט מציאות מאיימת: "בטוח נשכח משהו, בטוח מישהו יאחר, אין מצב שלא ידרכו על העוגות לפני הזמן, מישהו ראה את המברשת?" מי יכול להנות מזה בכלל? תנו לי רק להיות אחרי!

אז שווה לנו להשאיר את הדאגות למי שבאמת יכול לפתור את הבעיות, ולהתחיל ליהנות מהדרך: תמיד חלמתי להזיז את המיטה, ולמצוא שם את הזוגות השכוחים משנה שעברה! איזה כיף למצוא משחקים שכבר חודשים לא זכרנו מקיומם! ובזכות חפירות הפסח - נמצאה גם תעודת המד"צית שלי מלפני שלושה עשורים. איזה מזל.

יופי, נהדר. הכל יפה במילים. בפועל, כשאנחנו טובעות בים העבודה, ולרשימות אין התחלה ואין סוף, נעלמה כל חדוות ההכנה שהיתה לנו. מה יכול לעזור לנו? אין ספק שניקיון לפסח קצת שונה מניפוח בלונים...

מסתבר, שכאן הראש צריך לעבוד חזק, ולשנן היטב: אנחנו מתכוונים ליום הלידה של עם ישראל! הכל התחיל פה, בחג הזה, אחרת - מה היינו בכלל? כל שפשוף - מצוה. כל הזזת מיטה - זכות. עם הלכלוכים אוספים יהלומים. מדליקים מוסיקה, ומדברים לעצמנו בקול: עוד מעט נחוגג את השמחה הגדולה, את ההשתייכות של עם ישראל! גם הפיליפינים מזיזים ארונות. גם האינדונזים מקרצפים כיריים. אבל אנחנו שותפים בהמלכה הגדולה, אנחנו עושים הכל לכבוד המלך והבנים שלו! עוד קצת מאמץ - וזה מגיע. דרך נעימה!

בחופשת הפסח, ו' ניסן עד י' ניסן, תיפתח הספרייה כרגיל (ראשון, שלישי וחמישי 16:00 עד 19:00, שני - 13:30 עד 17:00). בשבוע שאחר כך, עד לאחר חג הפסח - הספרייה תהיה סגורה. לפרטים נוספים - נילי 054-5770957.

במיזם משלוחי המנות של שנת תשע"ז השתתפו מעל 60 משפחות ונאספה תרומה לתנועת נחלה לגאולת קרקעות בארץ ישראל בסכום של מעל 2000 ש"ח. יישר כח לכל השותפים והעוזרים ונתראה בפורים בשנה הבאה

חודש ניסן בפתח וכולנו כבר מחכים להסב לשולחן ליל הסדר- בני חורין!! אחרי כל המרור שאכלנו בניקיונות ובהכנות לחג, הגיע הזמן להכיר את אחד מסימני ליל הסדר שחוץ מאשר לסמל את העבודות יכולה גם להכניס לתפריט הקבוע שלנו- החסה!

העלים התמימים האלה הם הרבה יותר בריאים, מזינים ומועילים ממה שחשבתם! הנה לפניכם מס' יתרונות של החסה:

- החסה עוזרת להפחית את רמת הסוכר בדם, מגבירה את ייצור החלב למניקות, ויעילה גם לכאבי שיניים וחניכיים.
- החסה עוזרת להגביר את קצב צמיחת השיער בנשים ובגברים. במיוחד לאחר לידה כשהיולדת מאבדת ויטמינים ומינרלים רבים. החסה מכילה סידן, אבץ והשלגן שמטיבים עם העור והשיער.

בברכת חג חירות שמח

ושנזכה להיות באמת בני חורין!

- החסה בצורתה הטבעית דלה בנתרן (מלח)

ומכילה השלגן וויטמין k התורמים לחיזוק העצמות.

כמו כן, החסה עשויה לסייע גם במניעת יתר לחץ דם.

- בעלי החסה כמות נדיבה של סיבים תזונתיים ומים ולכן לסובלים מעצירות,

החסה היא פיתרון נהדר ויעיל

קורות באורות

הקבלת פני רבו ברגל ביום חמישי י"ח בניסן חול המועד פסח בבית הכנסת מיד אחרי ערבית

אסיפת מוצרי חמץ לחלוקה לנוזקים לאחר הפסח (כמובן המוצרים נמכרים לגוי בערב פסח) תתקיים גם השנה בחצר של משפחת וודקה, אנה פרנק 16 דירה 1 קומת קרקע, הכניסה מאחורה. ניתן להניח בארגזים שבחצר ללא יצירת קשר מראש ועד ליום חמישי י' בניסן. נא לשים רק מוצרים יבשים סגורים שלא צריכים קרור או הקפאה. תזכו למצוות.

אי"ה בין יום הזיכרון לשואה ולגבורה לבין יום העצמאות תתקיים כבשנים עברו שיחה של איש עדות, על מאורעות הימים, נס ההצלה הפרטי ותקומת מדינת ישראל הכללית. פרטים מזוויקים יפורסמו אחרי פסח.

משתתפים בצערו של אסף יזי ומשפחתו על פטירת האב. מן השמים תנוחמו

משתתפים בצערו של ר' יוסף בן פורת ומשפחתו על פטירת האחות. מן השמים תנוחמו

בתאבון!

ארבע לשונות גאולה הן (וכולן אצל בעלי...): והוצאתי- את הילדים לגינה אחר הצהריים והצלתי- את חשבון הבנק וערכתי בעצמי קניות וגאלתי- אותך מלהכין ארוחת ערב בקניית מגש פיצה ולקחתי- את הילדים למקלחת ואחר כך למיטות. ולשון גאולה אחת יש, והיא לעתיד לבוא: והבאתי- עוזרת שתקתקה את כל הבית לפסח. ואף על פי שהתמהמה (בעבודה עד שעה מאוחרת) עם כל זה (הילדים, הבלאגן בבית והכיורים המלאים בכלים) אחכה לו בכל יום שיבוא (וכדאי לו לבוא מהר!!).

אני מנויה לעיתון הנשים 'פנימה' מהגיליון הראשון שיצא (וזה ההזדמנות להמליץ למי שעדיין אין מנוי ומחפשת לעצמה מתנה לחג ולכל השנה- לרכוש לעצמה מנוי לעיתון מצויין זה).

בשנים הראשונות של העיתון, כתבה את המתכונים מישהי בשם יפעת הלל. יש לי כמה וכמה מתכונים מצויינים, פשוטים וקלים שהיא פרסמה. המתכונים שלה מיוחדים בעיניי בכך שהם מבוססים על רכיבים שניתן למצוא בכל בית. במהלך הניקיונות לפסח מצאתי חוברת מתכונים שלה שיצאה כתוספת לעיתון לכבוד פסח באחת השנים הללו. מצאתי שם מתכון לפיצה שיפעת מגדירה אותו כ"מצה בריי" משודרגת, ומתאימה לארוחת ערב כשמחפשים משהו 'מעניין' לאכול ולא רוצים עוד פעם מצה מרוחה בכל ממרח שהוא.

מאחלת לכן להרגיש בליל הסדר כבנות מלך ולא כאותו סמרטוט שעבד ימים רבים בבית בניקיון לחג. פסח שמח וכשר לכולן!

פיצה לפסח ('מצה בריי' משודרגת) / יפעת הלל

אופן ההכנה
מפוררים את המצות ומשרים בחלב. כשהמצות סופגות את החלב ומתרככות מסננים אותן, מערבבים עם הביצים + מלח ופלפל. קוצצים את העגבניות לקוביות קטנות ומערבבים עם כל מרכיבי הרוטב מלבד הגבינה. מחממים את השמן במחבת ומוסיפים את המצות. משטחים אותן ומטגנים עד שהתחתית זהובה. הופכים ומורחים את הרוטב על החלק העליון. מפזרים את הגבינה למעלה. מכסים את המחבת ומטגנים עד שהגבינה נמסה. למי שיש אפשרות, יכולה להעביר לתנור לאחר הוספת הרוטב והגבינה.

לרוטב:	לבסיס:
4 עגבניות בשלות	5-6 מצות
כף רסק עגבניות (לא חובה)	2 כוסות חלב
מעט בזיליקום טרי חתוך גס	מלח ופלפל
מעט אורגנו	4-5 ביצים
מלח ופלפל	כף שמן
1/2 שן שום כתושה	
גבינת מוצרלה מגוררת	

